

vending for rederierhvervets internationale konkurrenceevne.

DIS-loven i 1988 var helt nødvendig, hvis vi ville fastholde dette gamle, hæderkronede danske erhverv, og DIS-loven har vist sig at være en ganske markant succes. I 1988 bestod den danske handelsflåde af 4,2 mio. bruttoregister-ton. 10 år senere er størrelsen 5,6 mio. bruttoregister-ton, en stigning på 1,4 mio. bruttoregister-ton.

Så vil SF sige, at det skyldes, at færgerne er kommet med ind under ordningen, men det er langtfra hele svaret. Det, der derimod er svaret, og som er kendsgerningen, er, at danske rederier, det danske søfartserhverv fra 1988 til i dag har udviklet sig til at være det vigtigste maritime i EU.

Beskæftigelsen i DIS-skibene er øget markant fra i 1988 at være knap 4.000 til i 1998 at være mere end 9.000 beskæftigede. I alt er 45.000 mennesker beskæftiget i det maritime kompleks både på skibene og i land. Det er et ganske betydeligt erhverv.

Økonomisk har det også stor betydning. Bruttovalutaindtjeningen i perioden 1989-1998 har været 320 mia. kr., nettovalutaindtjeningen 65 mia. kr. Forleden dag kunne vi i avisen læse, at alene i 1998 var bruttoindsejlingen mere end 45 mia. kr. og netto over 11 mia. kr. Det går altså rimelig godt for erhvervet, om end der stadig væk er rederier, der har røde tal på bundlinjen. Totalt set går det ganske tilfredsstillende.

Søfartsuddannelserne er der problemer i, problemer på den måde, at der jo er rift om de unge. Erhvervet har brug for uddannet arbejdskraft i højere grad, end det lader sig gøre i dag. Der er kapacitet på søfartsuddannelserne, særlig på skolerne i Svendborg og Frederikshavn. Vi er derfor glade for og tilfredse med, at man mellem rederierhvervet og de søfarendes organisationer har indledt samarbejde med henblik på at sætte lys på de muligheder, rederierhvervet og søfarten rummer, for beskæftigelse, for karriere, for de arbejdsvilkår og lønninger, der rent faktisk er, og som sagtens måler sig med andre erhvervs. Vi har tillid til, at det samarbejde vil bære frugt, og at søfartserhvervet i de kommende år vil få en øget tilgang af uddannet dansk arbejdskraft.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Det var en meget smuk tale, hr. Kim Andersen holdt, og hvis man førte den ud i dens yderste

konsekvens, ville den kunne overføres med bravour til alle andre dele af det danske erhvervsliv, for konklusionen i hr. Kim Andersens indlæg er jo, at hvis man går over til at udbetale medarbejderne nettoløn og får mulighed for at ansætte udenlandsk arbejdskraft til lokal-løn, vil det bare gå strygende for erhvervene.

Så spørgsmålet er: Er det en vej, Venstre vil foreslå at vi går inden for andre dele af det danske erhvervsliv, eller er det specifikt for søfartserhvervet?

Der var jo ingen, heller ikke jeg, der i forbindelse med mit første indlæg gav udtryk for, at vi var imod søfartserhvervet, faktisk er vi meget stolte over det. Men det er en kendsgerning, at antallet af unge på søfartsskolerne er halveret, og det er en kendsgerning, at vi har en lov, som strider mod internationale konventioner, og vi kan ikke drive et sundt, stærkt, konkurrencedygtigt erhverv byggende på et lovstridigt grundlag.

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Der er jo ikke tale om, at rederierhvervet er baseret på et lovstridigt grundlag. Sikke dog noget sludder! Vi er enige i, at DIS-loven er ganske speciel i erhvervssammenhæng, men den diskussion og den kamp stod på i 1988.

Den beskæftigelsesfremgang, der har været i søfarten, også for dansk arbejdskraft helt reelt, baserer sig imidlertid på denne lovgivning, som er ekstraordinær, og vi mener ikke, at den kan videreføres til andre erhvervsgrøner, og der er heller ikke andre eksempler på den. Men den var forudsætningsen for, at vi kunne fastholde søfartserhvervet som et betydende dansk erhverv i den internationale konkurrence, vi var ude for dengang.

Vi så også, at andre lande gjorde tilsvarende, og de lande, som ikke dengang fandt anledning til at gøre det, har rent faktisk mistet deres handelsflåder i dag og er nu ved at se, hvordan de kan lave særskilte ordninger for at redde stumperne. Dér var vi relativt forudseende i 1988 og fik vendt udviklingen, og det er vi ganske tilfredse med.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg er enig med hr. Kim Andersen i, at det er en særlov, men det ændrer jo ikke ved dét, at siden loven blev lavet, har vi fået syn for sagen: Vi har fået at vide, at den er i strid med de inter-